

[Harald Petersen.]

gen, og det gælder Anskaffelser til alle de forskellige Grene af Forsvaret. Disse Anskaffelser blev i den Periode, jeg havde med Sagerne at gøre, suppleret op paa Omraader og med Materiel, som i hvert Fald den militære Sagkundskab lagde overordentlig stor Vægt paa. Jeg kan i denne Forbindelse blot minde om de Anskaffelser, der har fundet Sted inden for Søværnet gennem Overskudslagrene i Tyskland, Anskaffelsen af de Motortorpedobaade, som jeg har Indtryk af, ogsaa efter at jeg er traadt fra som Minister, er et Vaaben, som er meget anvendeligt til vore Formaal, og som man fra Søværnets Side tillægger megen Betydning.

Jeg vil derfor gerne tillade mig over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen at stille et Par Spørgsmaal.

Det første skal være dette: Hvad er det for Anskaffelser, som er foretaget paa maa og faa? Det ærede Medlem, der jo allerede har bygget sin private Forsvarsplan op, og som vel egentlig uanset alt, hvad der maa ske her i Landet eller ude i Verden, staar som Udtryk for den politiske Aareforkalkning, hvad disse Problemer angaar, vil maaske være saa venlig at oplyse, hvad der var rigtigt i Samlingsregeringens Dispositioner, og hvad der var forkert i mine, der i mangt og meget har maattet følge den Linie, der blev anlagt straks efter Befrielsen med alle Partiers Tilslutning.

Det andet Spørgsmaal skal være dette: Hvad er det, man har anskaffet, som ikke vil kunne gaa ind i en Nyordning af vort Forsvar? For min egen Part kender jeg ikke noget saadant, men det ærede Medlem maa vel ud fra sin særlige Indsigt i det Spørgsmaal have en Baggrund for det, han paastaar. I øvrigt har jeg aldrig mærket nogen radikal Interesse for vore militære Anskaffelser i de forløbne Aar. Derimod har jeg stedse været ude for radikal Sabotage af Anskaffelser, som baade var særdeles billige og tillige særdeles velegnede til deres Formaal.

I Forbindelse med det, som den ærede socialdemokratiske Ordfører udtalte om de uudnyttede Bevillinger, vil jeg gerne minde om det, den højtærede Minister sagde i sin Forelæggelsestale: at det Problem, der har foreligget saavel for den forrige som for den nuværende Regering, er de valutamæssige Vilkaar for en Supplering af vore Beholdninger med meget kort Varsel. Dette Problem stod den forrige Regering, som nævnt, ogsaa overfor, f. Eks. naar man skulde lægge den saakaldte Balanceplan for vore valutariske Forhold det ene Aar efter det

andet, den Balanceplan, der under den forrige Regering blev forhandlet med Partierne om. Jeg mindes meget vel, at under disse Forhandlinger saa man kun fra radikal Side Bestræbelser for at faa skaaret alle de Bevillinger, der var ansat paa Balanceplanen til disse Formaal, længst muligt ned. Derfor tror jeg, jeg tør sige, at den radikale Kritik sagligt set paa dette Felt er uden Bund i Virkeligheden.

Jeg vil yderligere over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Bemærkninger i Gaar sige, at det var vel et almindeligt Ønske i alle Kredse i Danmark efter Befrielsen, at vore Værn saa hurtigt som muligt maatte komme i Gang med den Uddannelse, hvis Fuldførelse var en Betingelse for, at vi kunde komme ind i normale Forhold, selv om de militære Anskaffelser i Starten maatte faa en provisorisk Karakter. Det var vel et almindeligt Ønske i alle Kredse, at den Bevogtning af forskellig Art, vi skulde have her i Landet, saa hurtigt som muligt kunde overgaa til de militære Myndigheder.

Naar det ærede Medlem bebrejder mig Mangel paa Alvor i det Arbejde, som skulde gøres i de forløbne Aar, og som ogsaa er gjort, og navnlig bebrejder mig, at vi ikke har fortabt os i en Debat om visse Principper, som vort Forsvar skulde indrettes efter, saa vil jeg sige, at de Principper, jeg har fulgt i mit praktiske Arbejde i de to Aar, jeg havde med disse Sager at gøre, for det første var at faa Plan i Genopbygningen, at faa de forskellige Led til at gribe ind i hinanden paa den bedst mulige Maade, at faa frigjort saa stor en Del af det Mandskab, der var indkaldt, til virkelig Militærudannelse. Endvidere søgte man at forberede Fremtiden gennem Nedsættelse af Forsvarskommissionen, og der var virkelig anlagt et Princip ved Nedsættelsen af denne Kommission, idet man jævnt og naturligt sagde, at det, vort Forsvar skulde indrettes paa, var at opfylde de Forpligtelser, vi har som suveræn Stat og som en Stat, der er Medlem af De Forenede Nationer.

Endelig var det tredje Princip, som den tidligere Regering fulgte; det, som blev udtrykt i Regeringens første Programerklæring over for den høje Rigsdag, nemlig at faa skabt politisk og folkelig Samling om hele Forsvarsproblemet.

Jeg kan vist uden at gaa nogen for nær sige, at i den sidstnævnte Henseende har den værste Urodstifter været Det radikale Venstre. Det skal heller ikke være nogen Hemmelighed, at det Arbejde, som jeg meget gerne havde set fremmet alle-